

France Tomažič, stran:
arhitekt 3

Generacija 1988 stran:
6

ALUMNI OMM

Novice Društva Alumni OMM Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani

OKTOBER 2018 / ŠTEVILKA 7

Uvodnik

Ob izidu sedme izdaje našega časopisa najprej pozdravljam vse članice in člane Društva alumni Oddelka za materiale in metalurgijo NTF UL. V nadaljevanju tudi predstojnik OMM ob začetku novega akademskega leta pozdravlja brucke in bruce, ki začenejo študij metalurgije in materialov na naši fakulteti in seveda tudi tiste, ki ga nadaljujejo v višjih letnikih.

Na začetku moramo s ponosom čestitati ponovnemu zmagovalcu svetovnega tekmovanja v virtualni izdelavi jekla, ki je aprila 2018 potekalo v Bombaju, Indija. Udeležila sta se ga študenta Anže Bajželj in Jakob Kraner, pod vodstvom mentorja doc. dr. Matjaža Knapa. Študenti s tem promovirajo naš oddelek, univerzo in metalurško stroko, o tem pa več v prihodnji številki.

Za promocijo montanistične tradicije so poskrbeli tudi študenti – člani odbora 46. skoka čez kožo, ki bo, ob stoletnici Univerze v Ljubljani, potekal leta 2019. Kristijan Kresnik, Jakob Mrvar, Anže Bajželj in člana 45. skoka čez kožo, Jaka Hrast in Matej Bizjak so udeležencem 14. mednarodnega simpozija ERBE, ki je v začetku junija 2018 potekal na Ravnah na Koroškem, prikazali potek Skoka čez kožo ter našo kulturno dediščino, ki jo študentje skupno z zaposlenimi negujejo že od ustanovitve univerze. Letošnji častni skok je med drugimi opravil tudi župan Raven na Koroškem.

Nenazadnje za ohranjanje tradicije in promocijo naše stroke skrbijo srečanja naših diplomantov ob različnih obletnicah in stanovskih praznikih, o katerih redno poročamo.

Ob koncu bi opozoril na napovedano strokovno ekskurzijo oktobra in vse povabil, da se nam pridružijo na občnem zboru v mesecu decembru.

Jakob Lamut

Vsebina:

- 02** Nagovor predstojnika
- 03** Zgodovina
- 04** Motivi Božidarja Jakca
- 06** Generacije metalurgov
- 08** Dogodki

Občni zbor 2017 stran:
9

Brucovanje montanistov »Šahtag« stran:
11

Nagovor predstojnika

Pozdravljeni in dobrodošli dragi bruci ter drage brucke!

Pred vami je vaše prvo študijsko leto in vesel sem, da ste se odločili študirati metalurgijo na Oddelku za materiale in metalurgijo, Naravoslovnotehniške fakultete, Univerze v Ljubljani. Naj vam kar na začetku zagotovim, da ste dobro izbrali, saj je metalurgija resnično fascinantno področje, ki je polno sodobnih odkritij, poslovnih priložnosti in indu-

strijske uporabnosti. Metalurški poklic pa je čudovito raznolik in ponuja široko paleto poklicnih priložnosti za vse, ki se zanimajo za tehnologije, za znanost in za tehniko. Naši diplomanti se lahko zaposlujejo praktično v vsaki industriji in podjetju, ki proizvaja, kupuje, prodaja ali uporablja kovine ali kovinske izdelke in tudi širše. Verjetno ste že večkrat slišali, da sodobne družbe ne morejo delovati brez mnogotere raznolikosti vseh vrst kovin in zlitin ter da so ljudje, ki so usposobljeni za uporabo ali proizvodnjo kovin in kovinskih materialov, zelo iskani in tudi zelo cenjeni. Zato po

končanem študiju prav gotovo ne boste imeli nobenih težav najti dobre zaposlitve.

Dragi naši novi študentje, v prihodnjih dneh in tednih boste začeli pisati novo poglavje vašega življenja, ki pa bo nekoliko drugačno, kot so bila prejšnja. Namreč imeli boste bistveno več svobode, kot doslej. Zato vam polagam na srce, ne pozabite, da večja svoboda s seboj prinese tudi bistveno večjo odgovornost. Vabim vas, da se redno udeležujete predavanj in vaj ter da z vso resnostjo sproti študirate in prebirate literaturo, ki vam jo bodo priporočali predavatelji in vaši mentorji. Po vaših naj-

boljših močeh izkoristite študijska leta, saj morda nikoli več v življenju ne boste imeli na voljo toliko časa za poglobljen in obširen študij. Zanimajte se za stroko, bodite radovedni, hodite v knjižnice, brskajte po internetu in veliko sprašujte profesorje za katere sem prepričan, da vam bodo z veseljem pomagali.

Še enkrat vas vse lepo pozdravljam in vam v imenu Oddelka za materiale in metalurgijo izrekam toplo dobrodošlico.

SREČNO!

prof. dr. Goran Kugler,
predstojnik OMM

Univerza v Ljubljani
Naravoslovnotehniška fakulteta
Oddelek za materiale in metalurgijo

Kratka zgodovina študija metalurgije na Univerzi v Ljubljani

Zgodovina

50. obletnica smrti arhitekta stavbe Montanistike: France Tomažič (1899 – 1968)

Arhitekt France Tomažič se je rodil 4. novembra 1899 sodarju in delavcu v ljubljanski tobačni tovarni Martinu in Apoloniji, rojeni Suhadolc ter umrl 18. septembra 1968. V Ljubljani je obiskoval osnovno šolo, od leta 1912 do 1920 pa klasično gimnazijo. 1920. se je vpisal na tehniško fakulteto, smer arhitektura in bil študent 1. generacije na novoustanovljeni ljubljanski univerzi pri profe-

sorju Jožetu Plečniku. Pri njem je ostal kot asistent vse do leta 1930, ko se je osamosvojil. V njegovem ateljeju so kasneje delali tudi arhitekti E. Franz, S. Lovše, E. Ravnikar, T. Štrukelj idr.^[1]

France Tomažič je stavbo Montanistike zasnoval v strogem konstrukcijskem in oblikovnem redu, ki se navzven izraža s profilirano fasadno mrežo. Stavba ima dva, z Aškerčevo ulico vzporedna trakta, ki ju ločuje dvorišče. Tu je fasadna mreža oblikovana v nekoliko manjšem merilu. Glavni vhod v stavbo je v uličnem vogalu in ni posebej poudarjen. Stavba je primer zgodnjega slovenskega modernizma, ki ima še precej klasičnih elementov – tloris je kljub skeletni konstrukciji konvencionalen, ravno tako kot kupola, ki se razpenja nad enim od traktov. France Tomažič se je pri zasnovi stavbe najverjetneje zgledoval po francoskem arhitektu Augustu Perretu, saj stavba spominja na njegovo garažno hišo v Parizu.^[2]

Prerez skozi Tomažičevo delo kaže značilno razvojno pot tistega dela doma šolane prve generacije arhitektov, ki si je prizadevala prek Plečnikovega arhitekturnega nazora seči do lastnih, neobremenjenih ustvarjalnih izhodišč, v tem pa je Tomažič prišel najdlje. Bil je zrel ustvarjalec, ki je uspel svoj boj za sodobno arhitekturno vsebino razširiti tudi prek konvencionalnih pojmovanj – poudarjajoč njeno celotno družbeno odgovornost in pomen.^[1]

Prepoznavna Tomažičeva navezanost na Plečnikov arhitekturni slog je bila študentom in profesorjem ljubljanske montanistike vedno v ponos, saj poleg edinstveno zamišljenih zunanje in ambientalne podobe nudi tudi zavidanja vredno delovno okolje, ki ostane v srcu.

Viri:

[1] <http://www.slovenska-biografija.si>

[2] <http://www.arhitekturni-vodnik.org>

Darja Steiner Petrovič

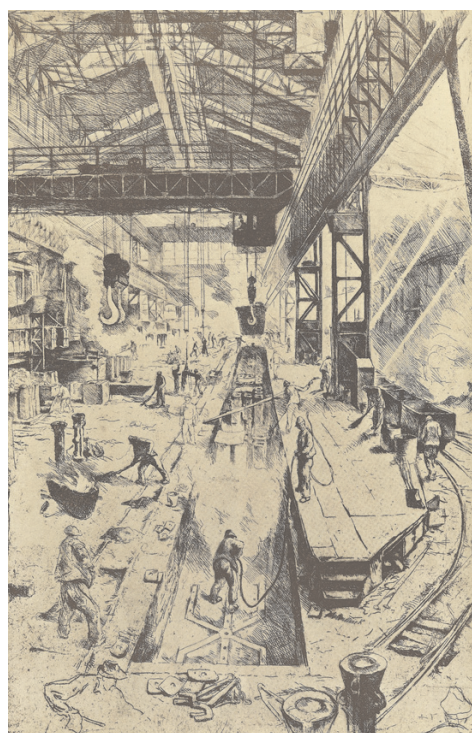

Zgodovina

Umetnostna zbirka jeklarskih motivov Božidarja Jakca v Gornjesavskem muzeju Jesenice

Gornjesavski muzej Jesenice v okviru svojih zbirk hrani tudi zelo zanimiv likovni cikel Božidarja Jakca. Večinoma gre za risbe v kredni in jedkanice, osredotočene na orise delavcev in ambientov jeseniške železarne. Večino likovnih del v zbirki so od umetnikove žene Tatjane Jakac odkupili za muzej leta 1995, nekaj pa jih je muzeju namenilo podjetje Železarna Jesenice, v sklopu katere je deloval med letoma 1953 in 1990.¹

Risbe in jedkanice z jeklarsko tematiko so nastale leta 1939 kot študijske pripra-

ve za potrebe velike grafike – jedkanice z naslovom Martinarna (slika 1).² To je Jakac ustvaril na prigovarjanje dobrega prijatelja in metalurga Cirila Rekarja, ki je v tem času deloval na Jesenicah kot direktor jeklarne in plavža Kranjske industrijske družbe (KID). Rekar je še pred tem leta 1933 zgradil na Jesenicah šamotarno, med letoma 1933 in 1934 pa prvo popolnoma bazično Martinovo peč. Ta tip peči se je z Jesenic razširil v ostale dele Evrope, po 2. svetovni vojni pa tudi v ZDA. Na Jesenicah je med letoma 1936 in 1939 postavil tudi novo jeklarno in v jeklarstvo uvedel uporabo zasavskih rjavih premogov, tako da je bil v ta namen razvit poseben plinski generator z destilacijskim nastavkom.³

Jakac je na večini jeseniških risb s široko potezo svetlobnih stopnjevanj in podajanjem preprostih, jasno izrisanih tovarniških arhitekturnih členov upodobil avtentično železarsko ozračje, ki

največkrat deluje kot prostorsko usmerjena in umetniško zaključena celota. Risbe skupin figur pri delu, vkompimiranih v železarske obrate, nakazujejo, da je avtorju v osnovi šlo za proučevanje delovnega postopka v martinarni, kjer se je delo odvijalo hitro, z veliko spretnostjo vseh vpletenih. Jakac le s sproščeno risbo v malih figuralnih prizorih poudarja ritem in gibanje, medtem ko vzdušje poustvari s svetlobnimi učinki, ki jih še dodatno stopnjuje z uporabo različnih barvnih kred. Gromozanska žareča peč, ljudje, opremljeni s pokrivali in palicami, s senčenjem nakazana ogenj in dim – dovolj je podatkov, da gledalec v njih podoživi ustvarjalčevo izkušnjo in idejo železarja ter njegovega delovnega okolja v najbolj osnovni risarski izvedbi. Avtor si je zadal interpretirati figuralne kompozicije in tovarniške ambience tako, da je njihov plastični značaj orisal s skrajno varčnostjo potez. V svetlobnih ➤

¹ Podatki so razvidni iz Inventarne knjige Železarske zbirke Gornjesavskega muzeja Jesenice (GMJ) in Kupoprodajne pogodbe 9/1 1997; GMJ: *Arhiv zavoda*.

² V jeseniški jeklarni so za izdelavo jekla od leta 1890 dalje uporabljali Siemens-Martinove peči. Zato se je jeklarne oprijel izraz martinarna, delavcev, ki so v njej delali, pa martinarji; MUGERLI, Marko: *Žar jekla*, Jesenice: Gornjesavski muzej Jesenice 2010, str. 5.

³ Rekar, Ciril, *Slovenska biografija*, 2013, <http://www.slovenska-biografija.si/oseba/sbi499820/>, 28. 6. 2018.

Zgodovina

➤ kontrastih so pogledi na silhuete delavcev in ritmiziranih delovnih postopkov prežeti z neko blago dramatičnostjo, za katero Milček Komelj pravi, da skoraj spominja na umetnikove starejše scene v skrivnih, gledališko obarvanih prizoriščih, na uprizoritve, v katerih slutimo teaterski nemir. Čeprav Jakčeve figuralne skupine železarjev izhajajo iz prostora in časa, v njih vladata prostorska neskončnost in časovna večnost.

V posameznih portretih martinarjev je umetnik poudaril fiziognomijo in psihološko individualnost upodobljenca. V portretiranjih je skrito toliko moči, da se lahko čisto nehote zadržimo ob posameznih podobah ljudi in ugotavljamo, da se vendarle ne srečujemo samo s površino oziroma zgolj formalno obravnavano slikarsko interpretacijo. Delavec se pri tem ne pojavlja kot trpeča figura, ki opozarja in obtožuje, saj je avtorja zanimal predvsem likovni pogled in osebno občutena stvarna upodobitev dela. K obravnavanemu ciklu prištevamo še nekaj jedkanic s portreti posameznih železarjev, ki so nastale leta 1946 kot predloge za jubilejno diplomo. Za razliko od Študijskih risb, nastalih sedem let pred tem, ko je avtor jeseniškega delavca upodobil dokumentarno, osebno in človeško, na povojni grafiki opazimo pridih nekoliko privzdignjenega, takratnemu socialističnemu duhu primerne idealizirane martinarja, kljub temu pa so nedvomno oblikovane z velikim risarskim in tehnično grafičnim znanjem.

Jeseniška jeklarna je bila zelo obsežen industrijski kompleks, ki se je vse do sredine devetdesetih let 20. stoletja s svojimi obrati in skladišči raztezal skoraj čez celotno območje Jesenic. Zato ni čudno, da je bila ravno zunanjščina jeklarne eden izmed najbolj pogostih likovnih motivov na Jesenicah. Ob srečanju z industrijsko arhitekturo je tudi Božidar Jakac znal odkriti in prepoznati lepoto. Visoki kadeči se dimniki je-

klarne, tovarniške hale in plavži so mu vzbudili dovolj ustvarjalne nuje, da je svoja opažanja in dožemanja zunanjsčine industrijskega okolja ustvarjalno prelil v umetniško delo (slika 3). Pri Jakcu spremljamo njegovo zanimanje za industrijsko krajino čez celoten umetniški opus. Zdi se, da mu je ves čas aktualna. Industrijski krajinski elementi so se pojavili v njegovi umetnosti že v dvajsetih letih 20. stoletja na enem izmed njegovih popotovanj po ZDA, kjer je nastalo več upodobitev clevelandskih tovarn, livarn, plavžev in kalifornijskih naftnih polj.⁴

Celotna Jakčeva likovna zbirka v Gornjesavskem muzeju Jesenice z motivi železarjev in tovarniških ambientov je predvsem po obravnavani vsebini posebnost, saj je tedaj avtor upodabljal večinoma krajine in rodno Novo mesto. Z Jakčevim Jeseniškim ciklom so postale Jesenice tudi likovno prepoznaven kraj, kjer se tradicija železarjev vpleta v tankočutni svet umetnosti ter s tem daje mestu dodatno vrednost.

Seznam likovnih del:

Božidar Jakac, *Martinarna*, 1939, jedkanica, 48,9 × 32,2 cm (odtis), Gornjesavski muzej, Jesenice, inv. št. GMJ;M-0001946. (Foto: Silvo Kokalj, Gornjesavski muzej Jesenice, imetnik materialnih avtorskih pravic Primož Pablo Miklavc Turnher)

Božidar Jakac, *Martinar*, 1946, jedkanica, 19 × 23 cm (odtis), Gornjesavski muzej Jesenice, inv. št. GMJ;Ž-0002620. (Foto: Silvo Kokalj, Gornjesavski muzej Jesenice, imetnik materialnih avtorskih pravic Primož Pablo Miklavc Turnher)

Božidar Jakac, *Jeseniška martinarna*, 25. 9. 1939, črna kreda na papirju, 31,5 × 41,5 cm, Gornjesavski muzej Jesenice, inv. št. GMJ;Ž-0002588. (Foto: Silvo Kokalj, Gornjesavski muzej Jesenice, imetnik materialnih avtorskih pravic Primož Pablo Miklavc Turnher)

Aljaž Pogačnik, umetnostni zgodovinar, muzejski svetovalec, kustos za kulturno zgodovino in galerijsko dejavnost, Gornjesavski muzej Jesenice, E-pošta: aljaz.pogacnik@gmj.si

⁴ Večina likovnih del Božidarja Jakca, nastalih v ZDA, tudi upodobitve clevelandskih tovarn, livarn, plavžev in kalifornijskih naftnih polj, je objavljenih v knjigi AKAC, Božidar; JARC, Miran: *Odmevi rdeče zemlje*, 1–2, Ljubljana: Jugoslovanska knjigarna, 1932.

Generacije metalurgov

Metalurgi 1988 – srečanje ob 30. obletnici vpisa na fakulteto

Drugo septembrsko sobotno dopoldne je bilo kot ustvarjeno za srečanje kolegic in kolegov, ki smo se v jeseni leta 1988 podali na pot študija metalurgije in ga tudi uspešno končali. Študij smo sicer vpisali na nekdanji Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani, ponovno snidenje po tridesetih letih pa smo pričeli v novi predavalnici Naravoslovnotehniške fakultete – Oddelka za materiale in metalurgijo (NTF-OMM) na Lepem potu v Ljubljani.

Počaščeni smo, da se je vabilu odzvalo toliko naših profesorjev, ki so nam predavali v študijskih letih 1988/89 – 1991/92. Pridružili so se nam: Vasilij Gontarev, Tomaž Kolenko, Jakob Lamut, Andrej Rosina, Anton Smolej in Savo Spaić. Če bi naš sošolec Boštjan Markoli medtem ne postal dekan NTF-OMM, bi se za trenutek zazdelo,

kot da se smo se razšli šele pred nedavnim.

Predsednik društva ALUMNI-OMM prof. Jakob Lamut je opisal aktualne dejavnosti našega stanovskega združenja. Ogled fakultete smo nadaljevali na Aškerčevi ulici 12, kjer smo jubilariti v prenovljeni predavalnici P5 hitro podživeli trenutke, ko smo vanjo vstopali kot bruci in si poiskali prost sedež.

Nekateri s(m)o imeli rezervirana stalna mesta – npr. Korošci so vedno sedeli v prvi vrsti. Predvsem pri matematiki je bilo zelo težko dobiti prosto mesto; marsikdo je moral med predavanji sedeti kar na tleh...

Obletnico smo si popestrili s sprehodom do središča mesta in vožnjo po Ljubljani, lepo vreme je le še dodalo »piko na i«. Prežeti z lepimi spomini in novimi vtisi smo srečanje nadaljevali v slogu študentskega življenja.

Do prihodnje obletnice – SREČNO!

Darja Steiner Petrovič,
generacija 1988

Generacije metalurgov

Pozdrav iz Münchna

Takšno srečanje te »pomladi«, vrneš se h koreninam in menim, da smo se vsi udeleženci srečanja, ne glede na to, kaj v življenju počnemo, zopet točno zavedli tega, kdo smo in kam spadamo.

Ko sem se v veliki predavalnici na Aškerčevi usedel v peto vrsto ob oknu (tam je bilo »trajno« rezervirano zame in za kolega in prijatelja Tomaža Godiclja), sem dobesedno padel nazaj v preteklost, odprli so se mi dodatni registri, povrnilo so se spomini, ki so sicer skriti nekje zadaj, v »možganskem backupu«. To se je verjetno še močneje izrazilo pri nas, ki smo te prostore zapustili daljnega leta 1993 in se tja do zadnjic nismo niti enkrat vrnili. Všeč mi je, da visijo v metalografskem kabinetu iste slike kot takrat ... logično in »hvala bogu«, saj se ferit in perlit v vseh teh letih nista prav nič spremenila in všeč mi je, da je v Ljubljani in med nami kolegi »vse po starem«, čeprav je vse novo ☺!

SREČNO !

Mitja Ježovnik,
generacija 1988

»Na našem faksu smo se vsi poznali«

Moram priznati, da sem se našega ponovnega snidenja zelo veselil. V Ljubljani sem kot študent preživel 5 prekrasnih let. Nedvomno je to obdobje mojega življenja, ki se ga zelo rad spominjam.

Razlogov za to je najbrž več. Imeli smo ta privilegij, da smo študirali smer, ki je imela in še vedno ima pomembno tradicijo in pomembno vlogo v naši ekonomiji. Na našem faksu smo se vsi poznali, tudi s profesorji. Prijateljstvo z nekaterimi kolegi negujem še danes. Stavba na Aškerčevi pa itak – tudi po 30-ih letih name še vedno naredi prav poseben vtis.

Upam, da bodo naša srečanja postala tradicionalna in da se bomo srečevali vsaj vsakih pet let.

SREČNO!

Tomaž Godicelj,
generacija 1988

Metalurg

Po treh desetletjih od vpisa in po petindvajsetih letih kariere, ki sem jo preživel v različnih gospodarskih panogah na vodstvenih ali vodilnih položajih, vem, da bi se danes ponovno odločil za ta študij.

Na vseh razgovorih za službo, in zamenjal sem jih kar precej, ti postavijo standardno kadrovsko vprašanje ali ste se odločili za pravi študij in kaj bi spremenili, glede na to, da ne delate v svoji branži. In vedno sem odgovoril isto – nič, saj je bil študij metalurgije, nato nadaljevanje v znanstveni magisterij iz metalurgije, prava pot in odličen temelj, ki sem ga naknadno nadgradil s študijem ekonomije.

Da bom postal metalurg, mi je bilo jasno že v osnovni šoli, saj sem želel nadaljevati družinsko tradicijo. Kot gimnazijski naravoslovec nisem imel pojma, kaj me čaka in dobil sem ogromno.

Ogromno širokega znanja iz naravoslovja, tehniško razmišljanje, praktična znanja, pristne odnose s (strogimi, a pravičnimi) profesorji, kjer nisi številka. Vsak vsakega pozna in mu pomaga, izredni kolegi, večna vez, članstvo v zelo cenjenem cehu.

Ko sem zaključeval univerzitetni študij, me je mentor povprašal po nadaljnjih načrtih, nato pa izvedel, da ne grem nazaj domov, da ostajam v Ljubljani, brez zaposlitve.

Pokliče drugega profesorja, pove, povpraša... deset dni po diplomi imam službo. Tri leta kasneje delam pri njem kot mladi raziskovalec. Mentorstvo ima pri nas velik pomen.

Čeprav sem v panogi delal samo prvih pet let, sem vesel in ponosen, da sem metalurg.

Martin Logar,
generacija 1988

Dogodki

Sodelovanje med Tehniško univerzo (TU) Clausthal in Univerzo v Ljubljani

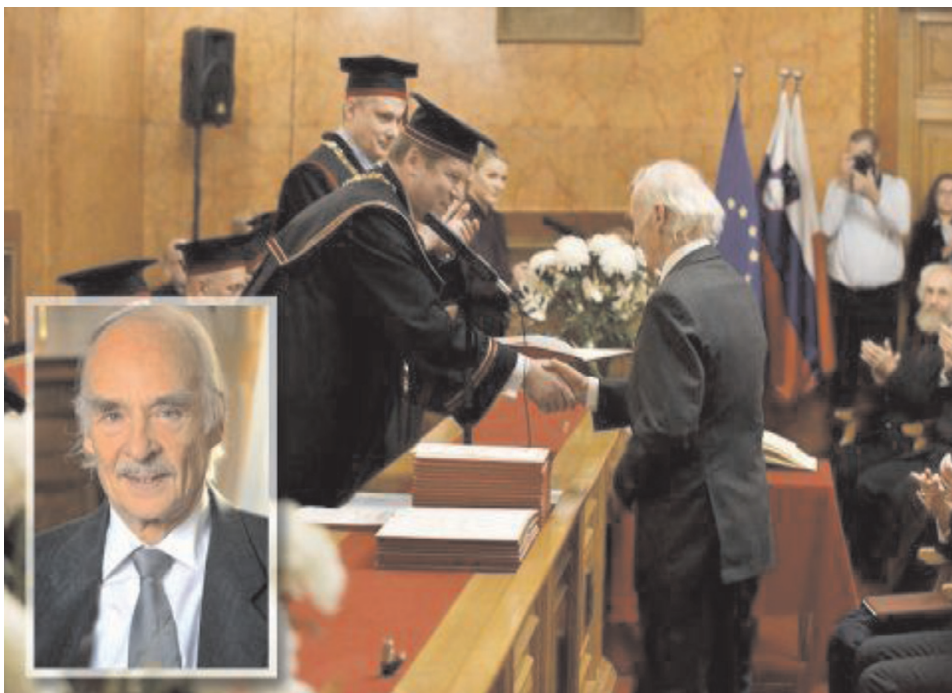
Sodelovanje med Tehniško univerzo (TU) Clausthal in Univerzo v Ljubljani, ki obstaja že od leta 1956, je na slavnostnem srečanju senata Univerze v Ljubljani še enkrat dobilo poseben dan: prof. Günter Borchardt iz TU Clausthal je bil imenovan za častnega senatorja Univerze v Ljubljani.

Naziv častni senator Univerze v Ljubljani je prof. dr. Günter Borchardt prejel za svoj velik in trajen prispevek h krepitevi sodelovanja in humanih odnosov, razvoju Univerze v Ljubljani ter njeni prepoznavnosti v svetu.

Ob tej priložnosti je profesor prisotne nagovoril z govorom, ki ga objavljamo v celoti:

*»Festakt Universität Ljubljana, 05. 12. 2017, Dankadresse von G. Borchardt
Dear Rector Papič, Ladies and Gentlemen, Dear Colleagues,*

The co-operation between the Univerza v Ljubljani (University of Ljubljana (UL)) and the Technische Universität (Clausthal University of Technology (TUC)) is a striking example of how visionary projects can be realized by determined individuals. It originated about 60 years ago in the aftermath of World War II at the interface between the two seemingly incompatible political systems – or immiscible phases, if one prefers to switch to the language of the scientist. This relational nucleation process can thus principally be considered analogous to heterogeneous nucleation in a chemical process. And we all know that in chemical processes catalysts foster the interaction. During the nucleation period of our co-operation Prof. Cyril Rekar from Ljubljana and Prof. Willy

Prof. dr. Günter Borchardt ob imenovanju za častnega senatorja Univerze v Ljubljani, 5. decembra 2017. Foto: Univerza v Ljubljani.

Oelsen, then rector of the Mining Academy Clausthal, served as catalysts and thus laid the foundations of a long lasting fruitful co-operation in a very difficult political period.

These two far-sighted men and most of their immediate successors are no longer among us. All these colleagues steered the co-operation process through the dynamic changes of the political boundary conditions and offered students and young scientists from both universities the opportunity to widen their scientific and their relational experience.

My first own activities in the framework of our co-operation started in the early 1980s, with Prof. Jakob Lamut serving as the responsible coordinator in Ljubljana. Since then the University of Ljubljana has continued its way to become one of the biggest universities in Europe – while Clausthal, meanwhile labelled Technische Universität Clausthal, though bigger than 40 years

ago, is still a very small European university.

During these last decades the individual futures of our young scientific generation have got numerous new opportunities, but also numerous new challenges, unknown before and continuously varying. The prime purpose of our co-operation is to initiate scientific exchange on every level – but we should focus on the young generation! Therefore, since the responsible persons on both sides meanwhile served for quite a duration, the time has come to hand the steering wheels over to members of the young generation.

In this sense I consider the award a reward to all the colleagues of both universities who actively contributed to our co-operation during the past 60 years – and, simultaneously, understand it as a firm obligation for the persons currently in charge to prepare, together with younger successors, the foundations for at least the same future ➤

Dogodki

➤ *lifetime of our co-operation for the mutual benefit of students and staff of our two universities in a continuously changing and increasingly demanding world.*

Let me come to the end with the traditional Latin wish for the Univerza v Ljubljani, the Technische Universität Clausthal and our co-operation: »Vivant, crescant, floreat« and let me add: »Srečno – Glückauf«. Hvala lepa – Thank you.

Jakob Lamut

V SIJ Metalu Ravne smo gostili društvo ALUMNI OMM

V SIJ Metalu Ravne smo 8. decembra 2017 gostili člane društva Alumni OMM, med katerimi je tudi precej sodelavcev iz Skupine SIJ. V izobraže-

Po občnem zboru so si člani udeleženci občnega zbora ogledali jeklarski in kovaški program SIJ Metala Ravne. Foto: SIJ Metal Ravne

valnem centru SIJ so člani društva najprej imeli svoj redni letni občni zbor in počastili stanovski praznik zavetnice sv. Barbare, ki goduje 4. decembra.

Dogodek je bil odlična priložnost za srečanje s prijatelji. Prof. dr. Jakob Lamut in mag. Alojz Rozman (desno), svetovalec v jeklarskem programu SIJ Metala Ravne. Foto: SIJ Metal Ravne

Kraj in čas torej nista bila izbrana naključno. Mežiška dolina ima namreč bogato montanistično dejavnost, približuje pa se tudi 400 letnica metalurške dejavnosti na tem področju. Uradnemu delu je sledila predstavitev Skupine SIJ, ki jo je izvedel glavni direktor Andrej Gradišnik in ogled jeklarskega in kovaškega programa SIJ Metala Ravne. Poleg izmenjave strokovnih mnenj je dogodek predstavljal tudi odlično priložnost za srečanje nekdanjih študijskih kolegov, študentov in profesorjev, pa tudi poslovnih partnerjev. Zanimivih vsebin za pogovor ni manjkalo vse do poznega popoldneva.

Med pomembnejšimi letošnjimi aktivnostmi društva je tudi priprava na 46. Skok čez kožo, ki bo potekal v jubilejnem letu 2019, ob 100-letnici Univerze v Ljubljani in 80-letnici študija metalurgije.

Monika Žvikart,
specialistka za korporativno
komuniciranje SIJ

Dogodki

58. mednarodno livarsko posvetovanje v Portorožu – »Napredne tehnologije za prihodnost livarstva«

Društvo livarjev Slovenije je bilo že 58. leto zapored organizator mednarodnega livarskega posvetovanja z razstavo v Portorožu. Kot soorganizatorja livarske prireditve sta tradicionalno tudi Naravoslovnotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani in Fakulteta za strojništvo Univerze v Mariboru. Posvetovanje z razstavo je potekalo v času od 12. do 14. septembra 2018, v Kongresnem centru hotela Slovenija v Portorožu. Moto letošnjega posvetovanja je bil – »Napredne tehnologije za prihodnost livarstva«.

Gospa mag. Mirjam Jan-Blažić, predsednica Društva livarjev Slovenije je otvorila posvetovanje, na katerem so predavali: g. Heiko Lickfett (BDG), prof. Peter Schumacher (ÖGI), prof. Alojz Križman, g. J. Campell, dr. Konrad Weiss in drugi. Prisotni so bili tudi dipl.ing. Gerhard Schindelbacher, prof. Dr. Reinhard Döpp, g. Erich Nechtelberger, g. Adolf Kerbel, g. Hajas Gergely, prof.dr. Zdenka Zovko Brodarac in predsednik svetovne organizacije za livarstvo g. Mark Fenyes.

Lahko povzamem, da analiza aktualnega stanja na trgu, ki zadeva tudi za livarsko panogo kaže sledeče:

Trg osebni h avtomobilov: Ameriški trg je šibek, Evropa dobiva pozitivne impulze iz južne Evrope, medtem ko sta Nemčija in Združeno kraljestvo šibka. Rusija in Južna Afrika okrevata,

Kitajska pa je pred začetkom na novem področju e-mobilnosti.

Splošno inženirstvo: leto 2018 se lahko po dinamičnem začetku okrevanja leta

2017 konča rahlo pozitivno, močna področja vključujejo avtomatizacijo / robotiko, stroje za gumarstvo in plastiko, gradbene stroje in papirne stroje. Rudarska in kmetijska panoga okrevata, vetrne turbine pa so pod pritiskom.

Splošna tveganja: Vprašanja presežnih zmogljivosti, trda cenovna konkurenca, strukturne spremembe itd. Nejasnosti, ki jih prinaša BREXIT, ostajajo.

Dogodka se je udeležilo približno 250 udeleženk in udeležencev iz 15 držav.

Zelo pomembno za vse nas in našo panogo v Sloveniji je predvsem dejstvo, da bo Slovenija v septembru 2019 gostila ne le 59. mednarodno livarsko posvetovanje v Portorožu, temveč tudi Svetovni tehnični forum (WTF by WFO).

SREČNO!

Vir:

<http://www.foundry-planet.com>,
18. 9. 2018

Primož Mrvar

Dogodki

Brucovanje montanistov »Šahtag«

Zadnje tradicionalno uradno brucovanje vseh montanistov, imenovano tudi Šahtag, je potekalo v sredo 29. 11. 2017. Standardno lokacijo na Aškerčevi 12, smo tokrat zaradi obnove fakultetnih prostorov zamenjali z avlo na Inštitutu za kovinske materiale in tehnologije. Za organizacijo dogodka je poskrbel novo nastali Organizacijski odbor 46. Skoka čez kožo, ki ga v vseh funkcijah sestavljajo študentje Inženirstva materialov Oddelka za materiale in metalurgijo. Predsednik Kristjan Kresnik, blagajnik Matej Mesarič in tajnik Samo Tome so študentje tretjega letnika, podpredsednik Jakob Mrvar pa študent drugega letnika. Samo Tome in Jakob Mrvar sta tudi člana Študentskega sveta NTF, kar nakazuje na dobro sodelovanje različnih študentskih organizacij tudi v bodoče.

Kot vsako dosedanje brucovanje montanistov se je tudi Šahtag 2017 pričel z uradnim delom ob 17h. Letošnjih brucev oziroma skakalcev je bilo nekaj manj kot 50, kar je precej več kot v preteklih letih. Porast udeležbe na brucovanju gre pripisati večjemu vpisu študentov, predvsem na Oddelku za materiale in metalurgijo, zanimanje za tradicionalni dogodek na Oddelku za geotehnologijo, rudarstvo in okolje in

Oddelku za geologijo pa večji zavzetosti nekaterih profesorje za ohranjanje tradicije, kot tudi preteklim Organizacijskim odborom Skoka čez kožo. Dobre odnose in sodelovanje med navedenimi oddelki lahko potrdi tudi sestava častne tablice samega brucovanja, kjer sta ob prezidiju Prof. dr. Jožetu Kortniku, v študentski stan sprejemala tudi Prof. dr. Nina Zupančič in sam dekan Prof. dr. Boštjan Markoli. Ostale sodelujoče like, pri uradnem delu so zasedli študentje, v večini kar člani Organizacijskega odbora 46. Skoka čez kožo. Vlogo brucmajorja je prevzel Matej Bizjak,

kantorja Jože Arbeiter, levega kontrapika Matej Mesarič, desnega kontrapika Jaka Dabanovič in vunbacitelja Kristijan Kresnik. Po izvedenem uradnem delu je v avli IMT sledila pogostitev vseh udeležencev in obiskovalcev z golažem. Za živo glasbo je poskrbela skupina Minus 3. Druženje in rajanje profesorjev in študentov se je zaključilo do 22h, kar je kot vsako leto prehitro.

Organizacija uradnega brucovanja montanistov za leto 2017 je bila prva preizkušnja za novi Organizacijski odbor 46. Skoka čez kožo. Trdo delo in organizacija študente čaka takoj ob začetku novega študijskega leta, ko bo na vrsti še eno brucovanje in glavni dogodek, torej 46. Skok čez kožo, ki se bo odvijal **6. 4. 2019**. Da bo tudi 46. Skok čez kožo nekaj posebnega potrjuje dejstvo, da so le tega uvrstili na seznam pomembnejših dogodkov ob praznovanju 100-letnice delovanja Univerze v Ljubljani.

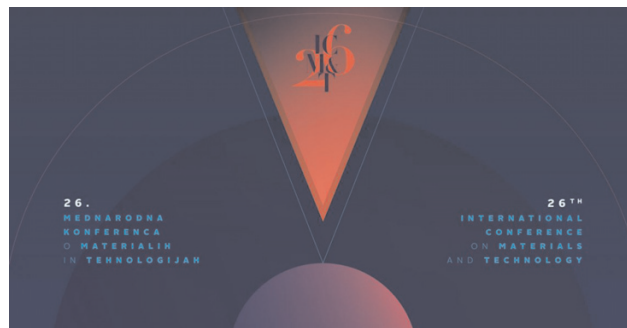
Kristijan Kresnik

Napovednik

Napovednik

26. Mednarodna konferenca o materialih in tehnologijah

Inštitut za kovinske materiale in tehnologije IMT že vrsto let organizira strokovne konference, srečanja in simpozije. V letu 2018 bo organiziral že 26. Mednarodno konferenco o materialih in tehnologijah (26. ICM&T), ki bo tudi letos potekala v GH Bernardin, od 3. do 5. oktobra v Portorožu.

Ekskurzija v podjetje IMPOL d.o.o.

Obisk podjetja bo v petek, 19. oktobra 2018, ob 10.00 uri v Slovenski Bistrici.

Zaradi organizacije ogleda prosimo za pravočasne prijave, to je do 8. oktobra 2018.

Prijavite se tajnici društva g. Ines Langerholc.

- **E-naslov:** alumni@omm.ntf.uni-lj.si
- **Telefon:** 01/4704-608.

Za prevoz udeležencev načrtujemo avtobus, ki bo na dan obiska odpeljal iz Ljubljane. Za udeležence iz krajev blizu Slovenske Bistrice predlagamo, da se dobimo pred vhodom v podjetje na dan obiska.

Vljudno prosimo, da pri prijavi navedete način prevoza; bodisi avtobus bodisi osebni prevoz.

Odhod avtobusa iz Ljubljane načrtujemo za 8.00 uro.

Vse podatke o Društvu ALUMNOV OMM NTF UL najdete na internetni strani:

<http://www.ntf.uni-lj.si/omm/o-oddelku/alumni>

Za včlanitev izpolnite obrazec, ki ga dobite na internetni strani društva.

ISSN 2591-1392

Izdajatelj: Društvo ALUMNI OMM Naravoslovnotehniške fakultete Univerze v Ljubljani, Aškerčeva 12, 1000 Ljubljana

Uredništvo: Prof. dr. Jakob Lamut, dr. Darja Steiner Petrovič, prof. dr. Jožef Medved

Računalniški prelom: Miro Pečar

